

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	1.Kf.700.042/2025/4.
A felperes:	felperes (felperes címe)
A felperes képviselője:	Független Rendőr Szakszervezet (eljáró kamarai jogtanácsos: dr. Tordai Gábor) (felperesi képviselő címe)
Az alperes:	vármegyei Rendőr-főkapitányság (alperes címe)
Az alperes képviselője:	dr. Ujvári-Mega Melinda kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	közszolgálati jogviszonyból származó megbízási díjjal kapcsolatos közigazgatási jogvita elbírálása
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (13. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Budapest Környéki Törvényszék 18.K.702.325/2023/12. számú ítélete

Í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 25.000 (huszonötezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a 2021. április 1. és 2023. január 31. napjai közötti időszakban (a továbbiakban: perbeli időszak) a helységl Rendőrkapitányság hivatásos állományában, körzeti megbízott beosztásban teljesített szolgálatot; működési körzete település1 település közigazgatási területére terjedt ki. A perbeli időszakban a működési körzetén kívül rendszeresen, ellentételezés nélkül látott el a kinevezése szerinti szolgálati beosztásába nem tartozó járőri, járőrvezetői, járőrparancsnoki, továbbá egyéb szolgálati feladatokat [pl. a TIK (a továbbiakban: TIK) általi küldéseket, átkísérést, őrzést, akciókban részvételt]. Az ezen többletfeladatok ellentételezésének elmaradása miatt benyújtott szolgálati panaszát az alperes vezetője elutasította.

A kereset és a védírat

[2] A felperes a keresetében – a perbeli időszak 22 hónapjára vonatkozóan – összesen 850.300 forint megbízási díj és annak 2022. március 1. napjától számított késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Keresetét a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés a) és c) pontjaira, valamint (2)-(5) bekezdéseire, a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet 2. mellékletére, a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos szolgálati viszonyban álló tagjai illetményének és egyéb juttatásainak megállapításáról, valamint a folyósítás szabályairól szóló 33/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 33/2015. BMr.) 10. § (2) bekezdésére, a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományát érintő személyügyi igazgatás rendjéről szóló 31/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 31/2015. BMr.) 35. § (6) bekezdésére, továbbá a körzeti megbízotti szabályzatról szóló 26/2015. (XII. 9.) ORFK utasítás (a továbbiakban: KMB Szabályzat) 2., 21. és 24-26. pontjaira alapította. A megbízási díjként igényelt havi összeg mértékét az illetményalap 100%-ában határozta meg.

[3] Az alperes a védíratában – a követelés jogalapját ésösszecszerúségét is vitatva – a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[4] Az elsőfokú bíróság ítéletével a kereseti kérelemnek megfelelően – késedelmi kamattal növelt – 850.300 forint megbízási díj megfizetésére kötelezte az alperest. A követelés Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti jogalapjának fennállása körében vizsgálta a felperes munkakörének tartalmát, illetve azt, hogy a hivatkozott feladatok a felperes kinevezése szerinti beosztásába tartoztak-e. A felperes nyilatkozata, tanúl tanúvallomása és a felperes hívójelére érkezett TIK küldések kimutatása alapján megállapította, hogy a felperes a munkaidejének jelentős részében, rendszeresen – a saját beosztásába tartozó feladatok ellátása alóli tényleges vagy formális mentesítés nélkül – a működési körzetén kívül eső településeken

hajtott végre olyan járőr jellegű feladatokat, TIK küldéseket, amelyek nem tartoztak a kinevezése szerinti beosztásába. A körzeti megbízotti és a járőri szolgálati feladatok tartalmilag és végrehajtásuk módjában is elválnak egymástól, ekként a felperes más (járőri) munkakörbe tartozó feladatokkal – olykor tiltott tevékenységekkel – való megbízása, továbbá a működési körzetéből való nem eseti jellegű és a KMB Szabályzat előírásainak (21. pontjának) nem megfelelő elvonása (a különleges jogrendi időszakra nézve is) megalapozza a megbízási díj iránti igényét. Ezen nem változtat sem a KMB csoport munkáltató általi létrehozása, sem a KMB Szabályzat 2022. augusztus 12. napján hatályba lépett módosítása.

[5] További következtetése szerint a megbízási díj jogalapja a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) pontja alapján is fennáll, a felperesnek ugyanis a fenti többletfeladatokat azért kellett ellátnia, mert – az állománytáblázatból megállapíthatóan – a rendőrkapitányságon 2021 márciusában a járőr, járőrvezető, járőrparancsnok státuszok 80%-a betöltetlen volt, amely arány később tovább romlott, 2023 februárjában a 36 státusból mindössze 1 volt betöltve. Nyilvánvaló, hogy ezzel a létszámmal a járőrszolgálati feladatokat nem lehetett elvégezni. A tanúvallomás is megerősíti, hogy a perbeli időszakban a járőri feladatokat 90%-ban a körzeti megbízottak hajtották végre.

[6] A megbízási díj keresetben igényelt, az illetményalap 100%-ában meghatározott mértékét nem találta eltúlzottnak, figyelemmel a kiemelkedően magas járőri létszámhiányra, a TIK küldések megnövekedett számára és a tilalmazott tevékenységek végzésére.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[7] Az alperes a fellebbezésében elsődlegesen az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását, másodlagosan az elsőfokú ítélet megváltoztatásával 2022. szeptember – 2023. január 31. közötti időszakra vonatkozóan a kereset elutasítását, míg harmadlagosan az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a megbízási díj összegének a rendvédelmi illetményalap 50%-ára mérséklését kérte.

[8] Az elsődleges fellebbezési kérelme indokai szerint a törvényszék ítélete nem felel meg a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 346. § (4)-(5) bekezdéseinek. E körben előadta, önmagában az, hogy a felperessel szemben a TIK gyakorolta a küldési jogosultságát, a felperesi igényt nem teszi megalapozottá, a TIK küldésekre reagálás ugyanis nem csupán járőri kötelezettség. A TIK küldések jelentős részénél fennállhatott a KMB Szabályzat 21. pont d) alpontja szerinti esetkör, e tekintetben az elsőfokú ítélet [43] bekezdésének megállapítása nem helytálló. A [46] bekezdés pedig hiányos, mert nem tisztázza, mi alapján volt megállapítható a rendszeresség kritériuma. Részletesen kifejtette, hogy a KMB csoport létrehozásával a felperes körzete a csoport működési körzetére bővült. Megjegyezte, hogy a működési körzeten belül jogszerűen tartózkodott a felperes közterületen, a közterületi feladatok ellátása ugyanis munkaköri kötelezettségét képezte, ami a KMB csoport működési területén ellátott szolgálatra is igaz. Nem értett egyet az elsőfokú bíróságnak a különleges jogrend időszakára vonatkozóan tett, az elsőfokú ítélet [42] bekezdésében szereplő megállapításaival sem.

[9] A másodlagos fellebbezési kérelme azon a meggyőződésén alapult, hogy a törvényszék a KMB Szabályzat módosítását nem vette figyelembe, ami sérti a Hszt. 71. § (1) és (5) bekezdéseit, a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény (Jat.) 1. § (4) bekezdését, 15. § (1) bekezdését, továbbá ellentétes a Kúria Mfv.I.10.751/2016/4. számú döntése [51] bekezdésével és a Kf.III.39.053/2021/8. számú döntése [46] bekezdésével. A KMB

Szabályzat módosításának eredményeként a feladatok tartalma nem változott, de az illetékességi terület kibővült, így a rendőrkapitányság illetékességi területén történő feladatellátás a körzeti megbízotti beosztás részévé vált.

[10] A harmadlagos – a marasztalás összegét érintő – fellebbezési kérelméhez indokolást nem fűzött.

[11] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Részletesen kifejtette álláspontját a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjával kapcsolatos alperesi érvek tekintetében, egyúttal rámutatott, hogy a törvényszék a megbízási díjra való jogosultságot a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) pontja alapján is megállapította.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[12] A fellebbezés – az alábbiak szerint – alaptalan.

[13] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 108. § (1) bekezdésében foglaltak alapján a fellebbezési kérelem és az ellenkérelem keretei között – a fellebbezésben felhozott indokokat alapul véve – bírálta felül. A másodfokú eljárás kereteinek és terjedelmének vizsgálata során arra a következtetésre jutott, hogy az elsőfokú ítéletnek a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja körében kifejtett jogi indokra alapított érdemi felülbírálatára, és így annak megváltoztatására – az alábbi eljárásjogi okokból – nem volt jogszabályi lehetőség.

[14] A felperes a keresetét a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) és c) pontjaira alapította, amelyek közül az elsőfokú bíróság mind a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) pontjára, mind annak c) pontjára vonatkozó érvelést megalapozottnak találta. Egyrészt ugyanis megállapította, hogy a rendőrkapitányságon mutatkozó, a járőrállományt érintő – az állománytáblázattal igazolt – létszámlhiány arra enged következtetni, hogy a felperest ideiglenesen megüresedett vagy betöltetlen szolgálati beosztás ellátásával bízták meg, vagyis a kinevezése szerinti beosztásába nem tartozó többletfeladatokat a járőrlétszámban mutatkozó hiány miatt kellett ellátnia. Másrészt – a törvényszék okfejtése szerint – bizonyította a felperes azt is, hogy az eredeti kinevezése szerinti beosztásába nem tartozó feladatokat végzett azzal, hogy a TIK küldések teljesítése során a működési körzetét havonta rendszeresen visszatérően, azaz nem eseti jelleggel elhagyta. Az elsőfokú bíróság ezért mindkét jogcím törvényi feltételeit megvalósultnak látva kötelezte az alperest az elsőfokú ítélet rendelkező része szerinti megbízási díj megfizetésére.

[15] Az alperes a fellebbezésében – tartalmát tekintve kizárólag a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjához társíthatóan – a Pp. 346. § (4)-(5) bekezdéseit megsértettként megjelölve egyfelől arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság tényállás megállapítása

helytelen, ítéletének indokolása hiányos. Itt – valójában anyagi jogi ellenérveit megismételve – azt mutatta be, hogy a felperes miért volt jogszerűen kötelezhető a működési körzetében a perbeli közterületi szolgálatra, és hogy a működési körzeten kívüli TIK küldések teljesítése sem ütközött jogszabályba, avagy a KMB Szabályzat irányadó rendelkezéseibe (elsődleges fellebbezési kérelem). Másfelől pedig azt az észrevételét fogalmazta meg, hogy a KMB Szabályzat 2012. augusztus 12. napján hatályba lépett módosításának alkalmazását az elsőfokú bíróság törvénysértően és a Kúria joggyakorlatába ütközően mellőzte (másodlagos fellebbezési kérelem).

[16] Erre figyelemmel megállapítható, hogy az alperes a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) pontjával összefüggésben a törvényszék megállapításaival szembeni jogi álláspontját nem fejtette ki, az azzal kapcsolatos kifogásait nem részletezte, a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) pontját jogszabálysértésként sem konkrétan, sem tartalmi körülírással nem jelölte meg. A másodfokú bíróság számára érdemben értékelhető módon nem mutatta be, hogy az elsőfokú eljárásban beszerzett bizonyítékok a felperesnek a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) pontja körében előadott tény- és jogállításait, valamint az elsőfokú bíróságnak az ezekből levont következtetéseit miért nem támasztják alá.

[17] A Kp. 100. § (2) bekezdés b) pontja előírja, hogy a fellebbezésnek tartalmaznia kell a fellebbezést megalapozó jogszabálysértést, a jogszabályhely pontos megjelölésével, illetve azt a közzétett kúriai határozatot és annak azt a részét, amelytől az ítélet jogkérdésben eltér. A pontos jogszabályhely megjelölése, ekként a felülbírálat kereteinek meghatározása a fellebbező fél kötelezettsége. A Kp. 100. § (2) bekezdése helyes értelmezésével kapcsolatban a Kúria már több ízben (Kfv.VII.37.422/2020/8., Kfv.VII.37.651/2020/6.) hangsúlyozta, hogy ezeknek az együttes törvényi feltételeknek a fél akkor tesz eleget, ha egyrészt a megsértett jogszabályhelyet konkrétan megjelöli, másrészt a hivatkozott jogszabálysértést tartalmilag is körülírja, az arra vonatkozó jogi álláspontját kifejti, vagyis, ha a jogszabálysértésre való hivatkozása indokait is ismerteti. A Kp. 2. § (2) bekezdésében foglalt tisztességes, koncentrált és költségtakarékos eljárás követelményéből sem vezethető le a bíróság olyan kötelezettsége, hogy a fellebbezéssel támadott ítélet jogszerűségéről a fél részletes jogi álláspontjának ismerete hiányában döntsön.

[18] Az alperes a Kp. 100. § (2) bekezdés b) pontjából fakadó, a jogi álláspontja ismertetésére vonatkozó kötelezettségének nem tett eleget, e neki felróható mulasztással pedig elzárta a másodfokú bíróságot attól, hogy az elsőfokú ítélet Hszt. 71. § (1) bekezdés a) pontjával kapcsolatos megállapításainak érdemi vizsgálatába bocsátkozhasson. Mindez egyúttal azzal a következménnyel is járt, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontját illető alperesi kifogások értékelése az ítéltábla részéről már szükségtelen volt, mert a fellebbezés ismertetett korlátaira – a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) pontján alapuló megállapítások „érinthezhetlenségére” – tekintettel az elsőfokú ítélet megváltoztatására vagy hatályon kívül helyezésére akkor sem kerülhetett volna sor, ha azokat a másodfokú bíróság egészben vagy részben megalapozottnak ítéli.

[19] Az alperes a fellebbezésében a megbízási díj összegének megalapozottságát ugyan kétségbe vonta, e körben azonban releváns jogszabálysértést [a Hszt. 71. § (5) bekezdésén túl a 33/2015. BMr. 10. § (2) bekezdése, illetve a 31/2015. BMr. 35. § (6) bekezdése] nem jelölt meg, indokolást e harmadlagos fellebbezési kérelméhez szintén nem társított, így a Kp. 100. § (2) bekezdés b) pontjára és az ahhoz kapcsolódóan kialakult ítélkezési gyakorlatra figyelemmel az ítélőtábla a megbízási díj megállapított mértékének érdemi vizsgálatát sem végezhetette el.

[20] Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109. § (1) bekezdése alkalmazásával helybenhagyta.

[21] A másodfokú bíróság a Kp. 99. § (3) bekezdése értelmében a 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pereszes alperest a felperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségének megfizetésére, amelynek mértékét a Pp. 81. § (1)-(2) bekezdéseire, 82. § (3) bekezdésére, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 4. § (1) bekezdésére és 3. § (2), (5)-(6) bekezdéseire figyelemmel állapította meg. Ennek során a felszámított költség összegét – az ügy bonyolultságára, a fellebbezési ellenkérelem elkészítésének munka- és időigényére, valamint a tárgyaláson kívüli elbírálásra tekintettel – a kifejtett kamarai jogtanácsosi tevékenységgel arányban állónak találta.

[22] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (1) bekezdésében és 46. § (1) bekezdésében meghatározott 68.024 forint összegű fellebbezési illeték az alperes Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontjában biztosított teljes személyes illetékmentessége folytán a Kp. 99. § (3) bekezdése értelmében a 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 96. § (1) bekezdés b) pontja, 102. § (1) és (6) bekezdései alapján az állam terhén marad.

[23] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó 77. §-a értelmében tárgyaláson kívül bírálta el.

[24] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdése zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2025. december 16.

dr. Antal Regina s.k.

dr. Koós Szabolcs s.k.

dr. Józsa Ágnes s.k.

Fővárosi Ítéltábla
1.Kf.700.042/2025/4.

7

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró